

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ: НЕДОЛІКИ ТА ЗАВДАННЯ

Формування державної інноваційно-інвестиційної політики належить до компетенції державного рівня управління.

Інноваційний розвиток підприємств нашої держави потребує необхідного інвестування, проте активізація інвестиційної діяльності повинна бути спрямована на інноваційний вектор стратегічного розвитку держави.

У ринкових умовах господарювання вітчизняні підприємства зацікавлені в підвищенні технологічного рівня виробництва продукції, проте самостійно впроваджувати інноваційно-інвестиційні технології вони не в змозі з таких причин:

розрив між технологічним станом розвинених країн світу та України є значним, оскільки держава не має достатніх інвестиційних ресурсів для впровадження інноваційних технологій;

збитковість підприємств не дозволяє керівництву підприємств самостійно забезпечити достатній рівень фінансування науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт;

більшість вітчизняних підприємств знаходяться на етапі структурної перебудови та пошуку шляхів підвищення конкурентоспроможності продукції;

підприємство є складовою системи корпоративних зв'язків, а тому всі підприємства, що входять технологічного ланцюга потребують інноваційного розвитку

ринкові відносини спонукають вітчизняні впроваджувати ефективні інноваційні проекти відповідно до загальнонаціональної інноваційно-інвестиційної політики [1, с. 73].

Тому важливим кроком держави повинно бути впровадження державного регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності шляхом формування державної інноваційно-інвестиційної політики через зростання обсягів капіталовкладень у сферу впровадження інноваційних технологій.

Регулюючий вплив держави має здійснюватися шляхом впровадження наступних організаційно-інформаційних заходів:

розробки нормативно-правової бази інноваційно-інвестиційної діяльності;

формування стратегічної інноваційно-інвестиційної програми розвитку;

визначення оптимального рівня частки державної власності вітчизняних підприємств;

формування реальних джерел фінансування науки, освіти та інших.

Стратегічна інноваційно-інвестиційна програма розвитку національної економіки, повинна бути спрямована на пріоритетність інноваційного розвитку

та передбачати: податкові пільги для інноваційних секторів економіки; надання їм субсидій.

Стратегічною метою інноваційно-інвестиційної політики держави повинно стати забезпечення позитивної економічної динаміки за рахунок використання комплексу «інвестиції-інновації», формування внутрішніх інноваційно-інвестиційних механізмів саморозвитку національної економіки.

Відповідно до зазначеної мети, важливо диференціювати завдання інноваційно-інвестиційної державної політики на поточні та стратегічні.

До першочергових завдань слід віднести:

формування сприятливого інвестиційного клімату;

передумов нарощування власних інвестиційних ресурсів;

стимулювання залучення іноземних інвестицій;

стимулювання розвитку науки і освіти.

Саме реалізація першочергових завдань створить умови для вирішення і стратегічних завдань:

створення нових робочих місць та підвищення технологічного рівня існуючих;

удосконалення галузевих структур в напрямку розвитку інноваційних виробництв;

зміна структури зайнятості населення;

забезпечення стійких темпів економічного зростання;

перехід до інноваційно-інвестиційного розвитку галузі (підприємства).

До основних принципів, що забезпечують ефективну реалізацію інноваційно-інвестиційної політики держави варто віднести наступні:

принцип системності, що передбачає розробку і забезпечення реалізації механізмів активізації інноваційно-інвестиційної діяльності;

принцип ефективності – регламентує необхідність здійснення заходів державної підтримки підприємницьких структур лише за умови досягнення позитивного економічного ефекту;

принцип пріоритетності – передбачає ранжування інноваційних проектів за критерієм перспективності та прибутковості;

принцип інтегрованості – передбачає виробництво тих інноваційних продуктів, з якими є ймовірність освоєння ринків, де є конкуренція і відносно високий потенціал інноваційно-інвестиційного комплексу [2, с.52].

Варто зазначити, що формування та реалізації механізмів державної інноваційно-інвестиційної політики активізується посиленням інтеграційних інтересів України до країн Європейського Союзу.

Список літератури

1. Данько М. Довгострокові пріоритети інноваційного розвитку економіки України в умовах глобалізації // Стратегія економічного розвитку України: Наук. зб. – Вип. 5 / Відп. ред. О. П. Степанов. – К.: КНЕУ, 2011. – 434 с.
2. Мартиненко В. Формування державного механізму управління інвестиційним процесом в Україні: проблеми невизначеності та методи їх зняття // Економіка України. – 2004. – №8. – С. 50-56.